

[Forsvarsministeren]

der er tale om to beslutninger, som begge to kræver regeringens indforståelse.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil meget gerne have, at forsvarsministeren ikke taler uden om det, jeg spørger om, eller misfortolker det, jeg siger. Jeg vil gentage mit spørgsmål endnu en gang: hvis vi siger ja til et forstærkningstilbud fra dansk side, kan vi så samtidig, efter at vi har sagt ja til dette forstærkningstilbud, i henhold til de aftaler, der eksisterer, sige nej til at modtage atomvåben på dansk område i en senere ombering, eventuelt fordi disse forstærkninger kun vil operere her under en atomparaply og vi ellers ikke kan få dem?

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Det kan jeg godt svare bekræftende på – med den fremstilling, hr. Pelle Voigt gav her i sidste omgang.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Så er vi tilbage til talerrækken. Jeg giver ordet til hr. Lasse Budtz.

Lasse Budtz (S):

Der er stillet nogle spørgsmål direkte til mig, som jeg skal forsøge at besvare.

Først til hr. Finn Jørgensen. Hr. Finn Jørgensens spørgsmål mener jeg faktisk allerede er besvaret i min tale, men jeg vil gerne præcisere, at jeg netop nævnte Palmekommissionens forslag om et bredt bælte ned gennem Europa. Jeg sagde også, at vi gerne ser den nordiske zone i en større europæisk sammenhæng, og jeg nævnte også Balkanproblemerne. Vi mener stadig væk, som jeg også sagde, at man absolut må forsøge at inddrage Østersøen og tilgrænsende områder, hvilket Sovjet ved 3 lejligheder har vist positiv holdning over for.

Men det er klart, at Kolahalvøen, som hr. Finn Jørgensen især og fuldstændig naturligt nævnte, repræsenterer et særligt problem, men det gør Kolahalvøen især, fordi det overhovedet er det sted i verden, hvor der er koncentreret flest kernevåben. Det ville selvfølgelig være fuldstændig urealistisk at tro, at man ved oprettelsen af en nordisk atomvåbenfri zone kunne få renset Kolahalvøen for

alt. Men man kunne muligvis få renset Kolahalvøen for de mellemdistanceraketter af SS-20-typen, der står dér; det er en mulighed, som man ikke skal undervurdere, og som man selvfølgelig skal forsøge at gå ind i. Men at fremvinge en fjernelse af langdistanceraketterne fra Kolahalvøen er en anden problemstilling.

Så rejser hr. Finn Jørgensen endelig det spørgsmål, om en nordisk atomvåbenfri zone må kunne nås af andre atomvåben. Bortset fra, at det måske er lidt svært at forstå, hvad der menes med det, vil jeg sige, at oprettelsen af en zone naturligvis ikke teknisk kan hindre, at atomvåben kan nå zonen. Men det er jo, fordi vi ønsker at have politiske garantier for, at våbnene ikke skal nå zonen, at vi vil forhandle denne zone med supermagterne.

Til hr. Gert Petersen vil jeg gerne sige, når han spørger mig så direkte, at jeg da er enig i, at medlemskab af NATO ikke automatisk medfører, at man accepterer NATOs atomvåbenstrategi på alle planer bare ved at sige ja tak. Men det har socialdemokratiet som bekendt jo også demonstreret, f.eks. ved holdningen til mellemdistanceraketterne, men også ved holdningen til, at vi helst så en fastfrysning af atomvåbenlagrene starte i morgen; det må vi erkende er i klar modsætning til NATOs atomvåbenstrategi. Vi så helst en fastfrysning starte i morgen, og vi skal ikke bare løbe med i oprustningsbølgen, fordi vi er i NATO; vi mener netop, at man skal følge begge spor.

Selve forslaget om zonen oprettelse er jo også et brud med NATOs kernevåbenstrategi, og derved har jeg altså understreget, at vi mener, man må kunne gøre begge dele.

Til hr. Emmert Andersen er jeg nødt til at sige, at fjernelsen af de 1.400 små, taktiske atomvåben fra Europa intet som helst har med de 572 mellemdistanceraketter at gøre. Jeg ved godt, at det nu bruges både af NATO og desværre også i nogen grad af amerikanerne som et trick for at demonstrere, hvor fredelig NATO er, og hvor meget man gerne vil nedruste, men disse 1.400 kernevåben er ubrugelige, for enten bliver de taget af den avancerende modstander, eller også må man bruge dem, og hvis man bruger dem, så starter man kernevåbenkrigen øjeblikkelig.

Jeg mener, jeg i virkeligheden har svaret hr. Bilgrav-Nielsen med mine svar til hr.